

РЕШЕНИЕ

№ 2144

гр. София, 05.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **1213** по описа за **2011** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение №94/20.12.2010г., постановено по н.а.х.д. №1601/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 107-ми състав е отменил Наказателно постановление /НП/ №Р-10-62/26.03.2010г., издадено от М Б Вапцарова-и.д. председател на Съвета за електронни медии /С./, с което на „А. В.” Е., на основание чл.126, ал.1 и ал.2, вр.чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ се налага имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл.17, ал.2 ЗРТ.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия

орган /АНО/. Наведените в жалбата касационни основания следва да се квалифицират като съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон. Конкретните фактически твърдения в подкрепа на релевираните касационни основания са, че въззивната инстанция неправилно е приела за съществено процесуално нарушение разминаването в АУАН и в НП на посочената дата на извършване на нарушението. Действително в АУАН, на стр. 1 била посочена като дата на нарушението 07.11.2008г., но на стр.5-та от същия при описване на доказателствата била посочена правилната дата-07.11.2009г. Именно последната била посочена и в

издаденото НП. Касаторът се позовава и на разпоредбата на чл.53, ал.2 ЗАНН, съгласно която НП се издава и когато е била допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен и несъмнен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Твърди се, че са спазени и сроковете по чл.34, ал.1 ЗАНН, като АУАН бил съставен в 3-месечния срок по чл.34, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. Искане се АС-С. град да постанови решение, с което да отмени решението на въззивната инстанция и вместо него-да потвърди издаденото НП.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът се представлява от юрисконсулт Г, която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адв.Х, която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Участващият по делото прокурор от С., дава становище за основателност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение със съществени процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен четиринадесетдневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, при следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка, в практиката си VI-ти касационен състав на АС-С. град констатира трайна тенденция 107-ми състав, НО, СРС да постановява съдебните си актове при липса или при изцяло бланкетен и формален анализ и преценка на събраните по делото доказателства; на доказателствени, фактически и правни изводи относно релевантните за нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. На практика в обжалваното пред АССГ решение напълно липсва анализ на доказателствените материали по делото. Няма и приета за установена от СРС, 107-ми състав фактическа обстановка. От фактическа страна, решаващият състав се е задоволил да посочи само, че е налице разминаване в датата на извършване на нарушението, посочена в АУАН-07.11.2008г. и в НП-07.11.2009г. При грубо нарушение на разпоредбата на чл.53, ал.2 ЗАНН, съдът изобщо не е изложил съображения дали така допусната нередовност в акта е могла да бъде преодоляна и да бъде издадено НП; дали са налице доказателства /каквито в действителност са били събрани, вкл. и веществени/, от които да се установява по несъмнен и безспорен начин извършеното нарушение с индивидуализиращите го признаци /място и време на извършване, механизъм на осъществяване/ и негово авторство /доколкото при обективната отговорност на ЮЛ, какъвто е ответника по касационната жалба, субективната страна не се изследва/.

Въпреки горе изложеното, отмяната на обжалваното въззивно решение и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС, в случая е безпредметна, по следните съображения:

Дори и да се приеме за безспорно установено, както твърди касаторът, че датата на извършване на нарушението е тази, посочена в НП-07.11.2009г. /а не тази, посочена на

стр.1 в АУАН-07.11.2008г./, то издаденото НП е подлежало на безусловна отмяна поради изтичането на едногодишният срок, установен в чл.34, ал.2, предл.1-во ЗАНН, след като АУАН е бил съставен на 05.01.2010г. Изтичането на едногодишния срок от извършване на процесното нарушение /което не е митническо, данъчно, банково, екологично или валутно, както и не е по Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ/ е абсолютна пречка за образуване на административнонаказателно производство и повдигане на административнонаказателно обвинение чрез съставяне и предявяване на АУАН, и поради това изключва отговорността на нарушителя.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1-во от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №94/20.12.2010г., постановено по н.а.х.д. №1601/2010г. по описа на С районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.